

LUDWIK ŁAZARZ ZAMENHOF

URODZIŁ SIĘ 15 GRUDNIA 1859 W
RODZINIE ŻYDOWSKIEJ W BIAŁYMSTOKU, W
DOMU ZNAJDUJĄCYM SIĘ PRZY ULICY
ZIELONEJ 6 (OBECNIE ULICA ZAMENHOFA).

JEGO RODZICAMI BYLI MARKUS I ROZALIA Z
DOMU SOFER.

MIAŁ DZIESIĘCIORO RODZEŃSTWA. W DOMU
MÓWIONO W JIDYSZ, A DRUGIM JĘZYKIEM
BYŁ ROSYJSKI, LUB (JAK PODAJĄ
BIOGRAFOWIE) POLSKI.

DZIECIŃSTWO MAŁEGO LUDWIKA
UPŁYNEŁO W ŚRODOWISKU
WIELONARODOWOŚCIOWEJ SPOŁECZNOŚCI
BIAŁEGOSTOKU, ZŁOŻONEJ GŁÓWNIEM Z:

✓ ŻYDÓW

✓ POLAKÓW

✓ ROSJAN

✓ NIEMCÓW

MAJĄC 10 LAT, NAPISAŁ
DRAMAT WIEŻA BABEL,
CZYLI TRAGEDIA
BIAŁOSTOCKA W PIĘCIU
AKTACH; UWAŻAŁ
BOWIEM, ŻE GŁÓWNA
PRZYCZYNA
NIEPOROZUMIEŃ I
SPORÓW MIĘDZY LUDŹMI
JEST BARIERA
JĘZYKOWA.
JEDEN, WSPÓLNY JĘZYK
MIAŁ BYĆ JEJ
ROZWIĄZANIEM.

W WIEKU 13 LAT
ZAKOŃCZYŁ
NAUKĘ W
BIAŁOSTOCKIM
CHEDERZE I OD
JESIENI 1869
UCZEŚCZAŁ DO
MIEJSCOWEGO
GIMNAZJUM
(OBECNIE VI
LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁ
CĄCE IM. KRÓLA
ZYGMUNTA
AUGUSTA).

W LATACH 1879–1881 STUDIOWAŁ MEDYCYNĘ W MOSKWIE.
NATOMIAST PÓŹNIEJ WRÓCIŁ DO WARSZAWY, GDZIE
KONTYNUOWAŁ STUDIA (1881–1885).
SPECJALIZOWAŁ SIĘ W OKULISTYCE W WIEDNIU (1886).

JUŻ W CZASIE NAUKI W GIMNAZJUM W WARSZAWIE, ZAMENHOF
STWORZYŁ PIERWSZĄ, PRYMITYWNA WERSJĘ SWOJEGO JĘZYKA –
LINGWE UNIWERSAŁA(1878).

W CIĄGU KILKU LAT STWORZYŁ TRZY KOLEJNE WERSJE JĘZYKA,
AŻ W ROKU 1885 ZAMENHOF UKOŃCZYŁ PROJEKT JĘZYKA
MIĘDZYNARODOWEGO ZNANEGO W DZISIEJSZEJ FORMIE.

26 LIPCA 1887 ROKU, UKAZAŁA SIĘ ROSYJSKOJĘZYCZNA KSIĄŻKA JĘZYK MIĘDZYNARODOWY. PRZEDMOWA I PODRĘCZNIK KOMPLETNY, POD PSEUDONIMEM DOKTORO ESPERANTO, OZNACZAJĄCYM „MAJĄCEGO NADZIEJĘ DOKTORA”.

WYDANIE KSIĄŻKI MOŻLIWE BYŁO DZIĘKI POMOCY FINANSOWEJ ALEKSANDRA SILBERNIKA, OJCA KLARY SILBERNIK, PRZYSZŁEJ ŻONY ZAMENHOFA.

W TYM SAMYM ROKU PODRĘCZNIK WYDANO PO POLSKU, FRANCUSKU, NIEMIECKU I ANGIELSKU.

WKRÓTCE PO WYDANIU PODRĘCZNIKA, ZE ŚWIATA ZACZEŁY DOCIERAĆ SYGNAŁY O OGROMNEJ PROSTOCIE I UŻYTECZNOŚCI JĘZYKA.

MIMO POCZĄTKOWEGO SCEPTYCYZMU I UPRZEDZEŃ, PROJEKT ZAMENHOFA ZDOBYWAĆ ZACZAŁ CORAZ WIĘKSZĄ POPULARNOŚĆ.

ZACZEŁY POWSTAWAĆ PIERWSZE KLUBY ESPERANCKIE (PIERWSZY W NORYMBERDZE, NASTĘPNIEM KOLEJNE W CAŁEJ EUROPIE).

W ROKU 1905 WE FRANCUSKIM MIEŚCIE BOULOGNE-SUR-MER MIAŁ MIEJSCE PIERWSZY ŚWIATOWY KONGRES ESPERANTO, GDZIE PODPISANO DEKLARACJĘ DOTYCZĄCĄ ESPERANTYZMU. W DRODZE PRZEZ PARYŻ ODZNACZONO ZAMENHOFA ORDEREM LEGII HONOROWEJ ORAZ PODŚWIETLONO NA JEGO CZEŚĆ WIEŻĘ EIFFLA.

DZIĘKI PIENIĄDZOM PŁACONYM PRZEZ ESPERANCKĄ GAZETĘ LA REVUO ZA WSPÓŁPRACĘ, MÓGŁ UCZESTNICZYĆ WE WSZYSTKICH PRZYSZŁYCH KONGRESACH, NAWET TYM W WASZYNGTONIE (1910).

OPRÓCZ POTRZEBY ROZWIĄZANIA PROBLEMU WSPÓLNEGO JĘZYKA, ZAMENHOFA MARTWIŁ PODZIAŁ LUDZI Z POWODÓW RELIGIJNYCH.

W 1901 WYDAŁ POD PSEUDONIMEM „HOMO SUM” (CZŁOWIEKIEM JESTEM) KSIĄŻKĘ PT. „HILELIZM JAKO ROZWIĄZANIE KWESTII ŻYDOWSKIEJ”. HILELIZM ZOSTAŁ ŹLE PRZYJĘTY PRZEZ ŻYDÓW, ALE TAKŻE ESPERANTYSTÓW.

W 1906 ZMODYFIKOWAŁ NIECO POGLĄD NA KWESTIĘ RELIGII – NOWO POWSTAŁA IDEA HOMARANIZMU KIEROWANA BYŁA POCZĄTKOWO GŁÓWNIEM DO ESPERANTYSTÓW.

ZAMENHOF NIE ZNALAZŁ JEDNAK POPARCIA NA ŚWIECIE DLA SWOJEJ IDEI.

✓W 1913 ROKU WYSUNIĘTO
KANDYDATURĘ ZAMENHOFA DO NAGRODY
NOBLA.

✓W WARSZAWIE MIESZKAŁ W LATACH
1898–1915.

✓ZMARŁ 14 KWIETNIA 1917 ROKU.

✓ ZOSTAŁ POCHOWANY 16 KWIETNIA
NA CMENTARZU ŻYDOWSKIM PRZY ULICY
OKOPOWEJ W WARSZAWIE.

✓AUTOREM JEGO NAGROBKA
BYŁ MIECZYSŁAW LUBELSKI.

✓UROCZYSTĄ, POŻEGNALNĄ MOWĘ
WYGŁOSIŁ SAMUEL POZNAŃSKI:
„PRZYJDZIE CHWILA, ŻE CAŁA POLSKA
ZIEMIA ZROZUMIE, JAKĄ PROMIENNĄ
SŁAWĘ DAŁ TEN WIELKI SYN SWOJEJ
OJCZYŹNIE...”.

ODZNACZENIA

✓KAWALER LEGII HONOROWEJ

✓KOMANDOR ORDERU IZABELI
KATOLICKIEJ (HISZPANIA)

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

ŹRÓDŁO:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Ludwik_Zamenhof#%C5%BByciorys

KATARZYNA OKRZYMOWSKA
KLASA 2B